

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم وېر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن د هیم از آن به که کشور به دشمن د هیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

تیمورشاه تیموری

آتش

مُخَمَّس بر دو غزل استاد سخن، مرحوم
قاری عبدالله خان ملک الشعراء

هر آن که خام بود بهر او بیار آتش به کار سوخته دلان کی بود به کار آتش
بیا ببین که ببارد چو آبشار آتش چو من ز داغ تو گردیده داغدار آتش
چرا ز دل نکشد این چنین شرار آتش
دل رمیده من سائل تو بود افسوس تن خمیده من مائل تو بود افسوس
سواد دیده من محمل تو بود افسوس دیار دیده و دل منزل تو بود افسوس
که آن دیار گرفت آب و این دیار آتش
ببین چو شمع گدازان که برفروخت دلم قبابی ازرق دیبا بسی بدوخت دلم
متاع ارجل زاهد به می فروخت دلم به روز بخت سیه بی رخ تو سوخت دلم
چو شمع نیست فروزنده شام تار آتش
به خنگ کبر شد آن یار بانه جوی سوار بقصد قلب محبان خود بعزم شکار
دل شکسته به کف گیر و نزد او بسپار باسب نی شده آن طفل شعله خوی سوار
حذر کنید که گردیده نی سوار آتش

چه عالمی که بود هر کلام را قاری که شعر تر بنویسد تمام را قاری
گرفت تیمور ازو این مرام را قاری چوم پزد طمع وصل خام را قاری
بود ز شعله خوی تواش بکار آتش

(المان - ۲۵ جولای ۲۰۱۱)